

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3182/2024-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca, Kamelije Parać, predsjednice vijeća, doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, sutkinje izjaviteljice i dr. sc. Srđana Šimca, člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom KAMEN CENTAR d.o.o., OIB 33966323885, Mošćenica, Ante Starčevića 85, kojeg zastupa punomoćnik Juraj Blažičko, odvjetnik u Zagrebu, odlučujući o žalbi vjerovnika MARGRAF d.o.o., OIB 93544079508, Širinec 79R, Širinec, kojeg zastupa odvjetnica Ivana Lončar, Zagreb, Ulica Vjenceslava Novaka 14, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-782/2024 od 24. srpnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 13. kolovoza 2024.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-782/2024 od 24. srpnja 2024. u dijelu točke II.1. izreke kojim je osporena tražbina vjerovnika Margraf d.o.o. u iznosu od 53.489,63 eura i u dijelu točke III. izreke u kojem je taj vjerovnik upućen na pokretanje parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-782/2024 od 24. srpnja 2024. su utvrđene i osporene tražbine u predstečajnom postupku nad dužnikom KAMEN CENTAR d.o.o. OIB 33966323885, Mošćenica, Ante Starčevića 85., te je između ostalog u točki II.1. izreke osporena tražbina vjerovnika MARGRAF d.o.o. uz obrazloženje da je dužnik osporio iznos od 18.427,19 eura po osnovi obračunatih zateznih kamata (za iznos osporavane tražbine dužnik nije zaprimio račun), dok je povjerenik osporio iznos od 53.489,63 eura (priloženi računi s dospijecem 2017. i 2018. godine glase na MG Desing d.o.o., a pretragom sudskog registra nije vidljivo da je vjerovnik pravni slijednik izdavatelja računa niti je iz prijave vidljivo da je izvršen prijenos potraživanja. Tražbine po računima koji su dospjeli na naplatu tijekom 2017. i 2018. godine su u zastari. Iz dostavljene ovršne isprave nije vidljivo da je prenesena indosamentom na vjerovnika. Naknadno dostavljena bjanko zadužnica izdana je 6. kolovoza 2014., dok je vjerovnik osnovan 31. srpnja 2019., stoga ne može biti govora da je ista zadužnica izdana radi namirenja vjerovnika) stoga je u točki III. izreke pobijanog rješenja upućen vjerovnik MARGRAF d.o.o., OIB 93544079508, Širinec 79R, Širinec, u odnosu na osporenu tražbinu u iznosu od

53.489,63 eura, na parnicu protiv dužnika radi utvrđenja osporene tražbine odnosno na nastavak već pokrenute parnice ukoliko je ista o toj tražbini u tijeku, u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja odnosno u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o obustavi predstečajnoga postupka.

2. Protiv tog rješenja je pravovremeno žalbu izjavio vjerovnik MARGRAF d.o.o. te ponavlja navode da je prijavio tražbinu i da je naknadno dostavio preslik bjanko zadužnice od 6. kolovoza 2014., a da je potom 4. lipnja 2024. dostavio i ugovor o kupoprodaji i prijenosu gospodarske cjeline od dana 30. lipnja 2020., a dužnik je priznao predmetnu tražbinu pa smatra da je dokazao prijenos predmetne tražbine sa društva MG desing d.o.o. na njega i da je sud pogrešno utvrdio odlučne činjenice. Nadalje ističe i da dužnikovo osporavanje nije relevantno jer su zakonske zatezne kamate nastale temeljem samog zakona. Stoga predlaže da ovaj sud usvoji pobijano rješenje na način da utvrdi kako je tražbina vjerovnika priznata u cijelosti.

3. Žalba nije osnovana.

4. Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13., 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP) u svezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22; dalje: SZ) u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, ovaj sud nalazi da je rješenje suda prvog stupnja pravilno i zakonito.

5. Po shvaćanju ovog suda, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio činjenice bitne za donošenje odluke, a žalitelj nije dostavio niti jedan dokaz kojim bi se osporio utvrđeno činjenično stanje kako je to utvrdio sud prvog stupnja. U osnovi žalitelj u žalbi niti ne spori odlučne činjenice.

6. Iz dokumentacije koja prileži u spisu proizlazi da je nad dužnikom otvoren predstečajni postupak dana 29. ožujka 2024. u kojem su između ostalog pozvani vjerovnici da u roku od 21. dan prijave tražbine.

7. Sud prvog stupnja je u tijeku postupka utvrdio da su dužnik i povjerenik djelomično osporili tražbinu vjerovnika MARGRAF d.o.o., i to dužnik u iznosu od 18.427,19 eura, a povjerenik u iznosu od 53.489,63 eura. Kao razlog osporavanja dužnik je naveo da za iznos osporavane tražbine dužnik nije zaprimio račun (uz obrazloženje kao u podnesku od 19. srpnja 2024. da se osporeni iznos odnosi na obračunate zatezne kamate u iznosu od 18.427,19 eura te da dužnik osporava osnovu i visinu te tražbine odnosno pravo na naplatu zateznih kamata i njihov obračun), a povjerenik je naveo da uz prijavu priloženi računi s dospijećem 2017. i 2018. godine glase na MG Desing d.o.o., a pretragom sudskog registra nije vidljivo da je vjerovnik pravni slijednik izdavatelja računa niti je iz prijave vidljivo da je izvršen prijenos potraživanja. Tražbine po računima koji su dospjeli na naplatu tijekom 2017. i 2018. godine su u zastari. Iz dostavljene ovršne isprave nije vidljivo da je prenesena indosamentom na vjerovnika. Naknadno dostavljena bjanko zadužnica izdana je 6.

kolovoza 2014., dok je vjerovnik osnovan 31. srpnja 2019., stoga ne može biti govora da je ista zadužnica izdana radi namirenja vjerovnika.

8. Nadalje u tijeku postupka, na ispitnom ročištu je utvrđeno da je punomoćnik vjerovnika Margraf d.o.o. naveo da je nesporno da su tražbine s MG Design prenesene na Margraf d.o.o. Ugovorom o prijenosu gospodarske cjeline i dodatkom koji je ovjeren te da ovršna isprava bjanko zadužnica nije samostalan dokument već slijedi samo tražbinu pa je predložio da se tražbina prizna u cijelosti, jer nije nastupila zastara uslijed postojanja zadužnice. No, sud je uvidom u prijavu vjerovnika utvrdio da vjerovnik nije naveo da ima ovršnu ispravu niti je ovršnu ispravu priložio uz prijavu, dok je podneskom od 13. svibnja 2024. dostavio djelomično popunjenu zadužnicu OV-6653/14 (nije naveden vjerovnik). Podneskom od 4. lipnja 2024. vjerovnik je dostavio Ugovor o kupoprodaji i prijenosu gospodarske cjeline od 30. lipnja 2024. uz Dodatak od 14. srpnja 2020., na kojima su ovjereni potpisi prenositelja i stjecatelja. Prema čl. 1.2. Ugovora gospodarsku cjelinu čine, između ostalog, i potraživanja od kupaca (kupci nisu određeni, kao ni osnove i iznosi), prema čl. 3.6. Ugovora stranke su bile dužne obavijestiti sve dužnike prenesene gospodarske cjeline o činjenici prijenosa, a prema čl. 2. Dodatka ugovora potraživanja od kupaca prema specifikaciji u prilogu ukupno iznose 1.518.491,16 kn, navedeno je da je sastavni dio detaljna specifikacija cjelokupne imovine, svih prava i svih obveza koja se prenose (međutim specifikacija nije dostavljena u spis uz Dodatak ugovora). Sukladno odredbi čl. 214. st. 4. Ovršnog zakona propisano je da vjerovnik može svoja prava iz zadužnice prenositi ispravom, na kojoj je javno ovjeren njegov potpis, na druge osobe, koje u tom slučaju stječu prava koje po toj ispravi ima vjerovnik. Na prijenos tražbine iz zadužnice na odgovarajući način se primjenjuje odredba čl. 185. st. 1. Ovršnog zakona koja propisuje posebne uvjere o prijenosu nedjeljive tražbine. Bjanko zadužnica razlikuje se od obične zadužnice po tome što iznos tražbine u odnosu na koju dužnik daje suglasnost za zapljenu i isplatu s njegovih računa nije upisan u zadužnicu prilikom izdavanja te zadužnice, a pored toga ne mora biti odmah određen i upisan vjerovnik. Dakle, kod bjanko zadužnice je tražbina koja se naknadno upisuje po prirodi stvari apstraktna te je isključena mogućnost navođenja osnovnoga pravnog posla kod izdavanja bjanko zadužnice jer bi time ona izgubila osnovni smisao. Stroga formalnost zadužnice proizlazi iz obveze da se mora sastaviti u obliku pisane i potvrđene (solemnizirane) isprave, a pored toga mora biti sastavljena i popunjena sukladno podzakonskim aktima konkretno Pravilniku o obliku i sadržaju bjanko zadužnice („Narodne novine“ broj 115/12; dalje: Pravilnik) koji je bio tada na snazi. Naime, sukladno tada važećem Pravilniku, podatke iz čl. 4. st. 1. t. 1., 2., 3. i 7. tog Pravilnika (1. naznaka jednog od najviših iznosa bjanko zadužnice, 2. podaci o dužniku, 3. izjava dužnika da je suglasan da se radi naplate tražbine u iznosu koji će naknadno odrediti vjerovnik, sa zateznom kamatom koja teče od dana koji će naknadno odrediti vjerovnik, ali najranije od dana izdavanja zadužnice do dana isplate, po stopi koju će naknadno odrediti vjerovnik a koja ne može biti viša od stope propisane zakonom zaplijene svi njegovi računi kod banaka, te da se novčana sredstva s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u bjanko zadužnici, izravno s računa isplate vjerovniku, 7. mjesto i datum izdavanja bjanko zadužnice) popunjava dužnik prigodom izdavanja bjanko zadužnice, a podatke iz čl. 4. st. 1. t. 4. tog Pravilnika (4. podaci o vjerovniku) može popuniti dužnik prigodom izdavanja bjanko zadužnice, a može naknadno i vjerovnik.

9. Pravilno je stoga sud prvog stupnja utvrdio da je vjerovnik Margraf d.o.o. dostavio djelomično popunjenu zadužnicu OV-6653/14 (nije naveden vjerovnik), a iz dostavljenog Ugovora o kupoprodaji i prijenosu gospodarske cjeline od 30. lipnja 2024. uz Dodatak od 14. srpnja 2020., na kojima su ovjereni potpisi prenositelja i stjecatelja, se nije moglo sud utvrditi da je predmetom prijenosa bila i zadužnica OV-6653/14, te da se iz dostavljenih isprava zaključuje da vjerovnik Margraf d.o.o. nema ovršnu ispravu za osporenu tražbinu.

10. Slijedom navedenog, neosnovani je žalbeni navod da sud prvog stupnja nije kod donošenja pobijane odluke uzeo u obzir sve dokumente koje je žalitelj dostavio, jer je sud odluku donio nakon provjere svih dokumenata, pa i onih koji su dostavljeni nakon što je protekao rok za prijavu tražbine. Nadalje, sama činjenica da je dužnik priznao tražbinu, u situaciji kada je istu tražbinu osporio povjerenik, ne može značiti da je predmetna tražbina priznata.

11. Neosnovano žalitelj ističe kako sud nije mogao utvrditi da je dužnik osporio tražbinu žalitelja koju je prijavio na ime zakonskih zateznih kamata, jer je dužnik predmetnu tražbinu izričito osporio, a sud u izvanparničnom postupku ne utvrđuje osnovanost odnosno neosnovanost osporavanja.

12. Slijedom navedenog proizlazi da su u konkretnom slučaju ispunjeni uvjeti za donošenje pobijanog rješenja, pa je valjalo žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje prema odredbi čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a.

Zagreb, 13. kolovoza 2024.

Predsjednica vijeća
Kamelija Parać

Broj zapisa: **9-3086b-2302d**

Kontrolni broj: **0da4c-2b079-77bc5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Kamelija Parać, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.